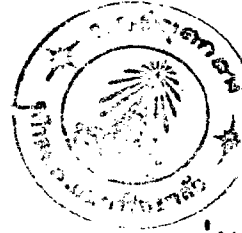

สรุปและขอเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ปีการศึกษา ๒๕๑๒ และสร้างสมการถดถอยเพื่อใช้ทำนายคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย โดยใช้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หรือคะแนนสอบคัดเลือกเป็นตัวแทนนาย เพื่อที่จะเป็นแนวทางที่จะทราบว่าควรใช้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หรือคะแนนสอบคัดเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งหรือชุดใดชุดหนึ่ง เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นพนักงานหรือเข้าปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้แก่คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัด และคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ต่างๆ ของบุคคลกลุ่มเดียวกัน ในปีการศึกษา ๒๕๑๒ จำนวน ๑๐๕ คน แยกออกเป็นแผนกตามที่เข้าฝึกอบรมดังนี้คือ แผนกโทรศัพท์ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ และแผนกสายคอนนอก วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคทฤษฎีและวิชาชีพ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม ค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓ และคะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดทั้ง ๓ ชุด กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมของทุกแผนกที่ฝึกอบรมโดยวิธีของเพียร์สัน โปรดัก โมเมนต์ (Pearson's Product Moment) และหาค่าคะแนนเฉลี่ยที่น้อยที่สุดของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรม ตลอดจนสร้างสมการถดถอยเพื่อใช้ทำนายคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม โดยใช้คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคทฤษฎี วิชาชีพ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓ หรือคะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดทั้ง ๓ ชุด อย่างใดอย่างหนึ่ง เป็น

ตัวทำนายคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ถ้าตัวทำนายเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขค้นพบ (Findings)

๑. แผนกโทรศัพท์ คะแนนที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานในแผนกนี้ได้คือ

๑.๑ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์ คือ

$$Y = 0.457 X + 22.995$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๖.๖๘๘

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์ได้ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๘.๓๔ และถึง ๖๖.๖๖ ในกรณีการสอบร้อยละ ๑๑.๖๖

๑.๒ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๒ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์คือ

$$Y = 0.488 X + 59.424$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๕.๘๕๒

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์ได้ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๓.๘๓ และถึง ๖๖.๖๖ ในกรณีการสอบร้อยละ ๖๖.๕๖

๑.๓ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์คือ

$$Y = 0.504 X + 59.484$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๖.๘๗๐

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติงาน

เป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์ได้ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๖.๕๖ และฉบับข. ๕๐๖๗ ในกรณีค่าสอบ ๕๐๐ ๖. ๕. ๗๓

ส่วนคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทั้งภาคทฤษฎี และวิชาชีพ และคะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดทั้ง ๓ ชุด ใช้เป็นตัวแทนความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกโทรศัพท์ไม่ได้

๒. แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ คะแนนที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกนี้ได้คือคะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ เท่านั้น ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ คือ

$$Y = 0.350 X + 60.565$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๕.๕๖๑

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ ได้ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๑.๘๘ และฉบับข. ๕๐๖๗ ในกรณีค่าสอบ ๕๐๐ ๖. ๑๐.๐๑

ส่วนคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทั้งภาคทฤษฎีและวิชาชีพ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ชุดที่ ๒ และคะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดทั้ง ๓ ชุด ใช้เป็นตัวแทนความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ ไม่ได้

๓. แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คะแนนที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานในแผนกนี้ได้คือ

๓.๑ คะแนนสอบไล่วิชาชีพชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คือ

$$Y = 0.076 X - 96.393$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๔.๘๕๓

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติ-

งานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ได้ควรจะได้คะแนนสอบไล่วิชาชีพนัชมัยศึกษาปีที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๒.๕๑

๓.๒ คะแนนสอบไล่ภาคทฤษฎีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คือ

$$Y = ๑.๒๖๔X - ๒๓.๕๓๘$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๓.๖๔๘

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ได้ ควรจะได้คะแนนสอบไล่ภาคทฤษฎีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๘.๐๔ และมีประสิทธิภาพในสหภาพ ร้อยละ ๒๓.๕๑

๓.๓ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คือ

$$Y = ๐.๒๑๔X + ๕๓.๒๖๒$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๕.๑๖๐

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ได้ ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๓.๐๕ และมีประสิทธิภาพในสหภาพ ร้อยละ ๖.๖๗

๓.๔ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๒ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คือ

$$Y = ๐.๓๑๕X + ๕๒.๓๐๘$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๒.๗๒๘

ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ได้ ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๒ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๒.๕๑ และมีประสิทธิภาพในสหภาพ ร้อยละ ๕๗.๕๘

๓.๕ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คือ

$$Y = 0.395 X + 55.722$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๔.๕๘๕

ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติ
งานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ได้ ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบ
ความถนัดชุดที่ ๓ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๒.๕๐ แหล่งปร. รังสิตวิทย. ในศก. ก. ๖๖ ร้อยละ ๙๙.๕๓

๓.๖ คะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดทั้ง ๓ ชุด ซึ่งมีสมการถดถอย
ที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ คือ

$$Y = 0.265 X + 35.755$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๓.๕๕๖

ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการปฏิบัติ
งานเป็นพนักงานแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ได้ ควรจะได้คะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบ
ความถนัดทั้ง ๓ ชุด ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๙.๓๙ แหล่งปร. รังสิตวิทย. ในศก. ก. ๖๖ ร้อยละ ๓๕.๗๒

๔. แผนกสายทอนนอก คะแนนที่ใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงาน
แผนกนี้ได้คือคะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ เท่านั้น ซึ่งมีสมการถดถอยที่ใช้ทำนาย
ความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานสายทอนนอกคือ

$$Y = 0.511 X + 42.231$$

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ๗.๔๕๕

ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมให้มีความสามารถปฏิบัติงานเป็น
พนักงานแผนกสายทอนนอกได้ ควรจะได้คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ ไม่
ต่ำกว่าร้อยละ ๗๒.๒๑ แหล่งปร. รังสิตวิทย. ในศก. ก. ๖๖ ร้อยละ ๑๔.๕๐

ส่วนคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทั้งภาคทฤษฎีและวิชาชีพ คะแนน
สอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๒ ชุดที่ ๓ และคะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบ
ความถนัดทั้ง ๓ ชุด ใช้เป็นตัวทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานแผนกสาย
ทอนนอกไม่ได้

เมื่อพิจารณาตัวทำนายนทั้ง ๒ จำพวกแล้ว ปรากฏว่า

๑. คะแนนสอบได้วิชาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ฯ ได้เฉพาะแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ เท่านั้น

๒. คะแนนสอบได้ภาคทฤษฎีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ได้เฉพาะแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ เท่านั้น

๓. คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ได้ใน ๓ แผนกคือ

๓.๑ แผนกโทรศัพท์

๓.๒ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒

๓.๓ แผนกสายตอนนอก

๔. คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๒ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ได้ใน ๒ แผนกคือ

๔.๑ แผนกโทรศัพท์

๔.๒ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒

๕. คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ได้ใน ๓ แผนกคือ

๕.๑ แผนกโทรศัพท์

๕.๒ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑

๕.๓ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒

๖. คะแนนรวมสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดทั้ง ๓ ชุด สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ ได้เฉพาะแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ เท่านั้น

การอภิปรายผลการวิจัย (Discussion)

๑. คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๑ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานได้ ๓ แผนกคือ แผนกโทรศัพท์ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ และแผนกสายคอนนอก ส่วนคะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัดชุดที่ ๓ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานได้ ๓ แผนกเช่นเดียวกัน คือ แผนกโทรศัพท์ แผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๑ และแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ ดังนั้นถ้าจะใช้ข้อสอบความถนัดทั้งชุดที่ ๑ และชุดที่ ๓ เป็นข้อสอบคัดเลือกก็จะสามารถทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ ได้ทุกแผนกวิชา

๒. ผลของการวิจัยที่ได้ปรากฏว่าคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทั้งภาคทฤษฎีและวิชาชีพ สามารถใช้ทำนายความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานได้เฉพาะแผนกไมโครเวฟกลุ่มที่ ๒ เท่านั้น ในแผนกอื่น ๆ ไม่สามารถใช้ทำนายได้ แสดงว่าทักษะพื้นฐานของการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ นั้น อาจจะไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะแรงงานส่วนใหญ่ขององค์การโทรศัพท์ได้

๓. ข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้มาจากกลุ่มประชากรเพียง ๑๐๕ คน เท่านั้นและยังแบ่งออกเป็นอีก ๔ แผนก ซึ่งทำให้บางแผนก เช่น แผนกสายคอนนอกมีตัวอย่างประชากรที่สอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ทั้งภาคทฤษฎีและวิชาชีพเพียง ๓ คน ดังนั้นค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ คะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัด กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมอาจจะคลาดเคลื่อนไปบ้าง

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

ในการคัดเลือกบุคคลเข้าฝึกอบรมหรือเข้าปฏิบัติงาน เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ฯ นั้น พิจารณาจากคะแนนสอบคัดเลือกด้วยข้อสอบความถนัด ข้อสอบภาษาอังกฤษ และข้อสอบทางจิตวิทยา (Psychological Test) ดังนั้นจึงน่าจะได้มีการวิจัยหาค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบด้วยข้อสอบภาษาอังกฤษ และคะแนนสอบด้วยข้อสอบทางจิตวิทยากับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมด้วย เพื่อที่จะหาตัวทำนายที่ดีที่สุดที่จะใช้ทำนายความสามารถใน

การปฏิบัติงานเป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์ฯ ใ้่อีก

สมควรที่จะนำผลการวิจัยที่ได้นี้ไปปรับปรุงข้อสอบความถนัดโดยจะต้องพิจารณาถึงข้อสอบความถนัดชุดที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม และนำผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อสอบความถนัดเป็นรายข้อ (Item Analysis) ซึ่ง ศักดา บุญยไวยโรจน์ ได้วิจัยไว้ในปีการศึกษาเดียวกันนี้มาพิจารณาประกอบด้วย